DECIZII

DECIZIA (UE) 2020/613 A COMISIEI

din 7 februarie 2020

privind măsura SA.17653 – C36/2007 (ex NN 25/2007) pusă în aplicare de Germania în favoarea Deutsche Post AG

[notificată cu numărul C(2020) 593]

(Numai textul în limba germană este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să prezinte observații în conformitate cu dispozițiile menționate anterior ([1]) și având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

1.1. Rezumatul relevant al procedurilor privind ajutoarele de stat

1.1.1. *Decizia de inițiere a procedurii*

(1) În 1994, United Parcel Service („UPS") a depus o plângere privind acordarea unui ajutor de stat ilegal în favoarea Deutsche Bundespost POSTDIENST („POSTDIENST").

(2) La 23 octombrie 1999, Comisia a inițiat procedura oficială de investigare („decizia de inițiere a procedurii") a mai multor măsuri de stat: compensații acordate pentru obligația de serviciu universal, o garanție guvernamentală și subvenții pentru pensii pentru perioada 1995-1999.

(3) Decizia de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([2]). Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații.

(4) Germania a prezentat observații la 16 septembrie 1999.

(5) După publicare, Comisia a primit observații de la 14 părți interesate, pe care le-a transmis în mod cuvenit guvernului german prin scrisoarea din 15 decembrie 1999, oferindu-i acestuia posibilitatea de a face comentarii cu privire la aceste observații.

(6) Autoritățile germane au răspuns prin scrisoarea din 1 februarie 2000, care a fost înregistrată la 2 februarie 2000.

([1]) JO C 306, 23.10.1999, p. 25.
([2]) JO C 306, 23.10.1999, p. 25.

1.1.2. *Decizia din 2002*

(7) La 19 iunie 2002, Comisia a adoptat Decizia 2002/753/CE ([3]) („decizia din 2002"), prin care constata că POSTDIENST și succesorul său Deutsche Post AG („DPAG", iar Postdienst și DPAG vor fi menționate în mod solidar ca „Deutsche Post") au perceput tarife pentru serviciul de coletărie rapidă inferioare costurilor incrementale, această politică agresivă de tarifare nefăcând parte din obligația de serviciu universal a Deutsche Post.

(8) Comisia a considerat că pierderile rezultate, în valoare de 572 de milioane EUR, au fost finanțate în cele din urmă, cu încălcarea articolelor 106 și 107 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), prin resurse de stat care au fost acordate Deutsche Post sub diferite forme (de exemplu, plăți compensatorii de stat de la societatea-soră Deutsche Bundespost TELEKOM („TELEKOM"), garanții de stat pentru împrumuturi și subvenții de stat pentru finanțarea pensiilor funcționarilor publici).

(9) În urma deciziei din 2002, Germania a recuperat de la DPAG ajutorul de stat incompatibil în valoare de 572 de milioane EUR. Deutsche Post a contestat decizia înaintea instanțelor Uniunii.

1.1.3. *Alte plângeri după decizia din 2002*

(10) La 13 mai 2004, UPS a depus o nouă plângere cu privire la ajutorul de stat ilegal acordat în favoarea Deutsche Post în urma deciziei din 2002. UPS susține că decizia din 2002 nu a luat în considerare toate măsurile enumerate în plângerea inițială din 1994, iar Deutsche Post a beneficiat de avantaje financiare semnificativ mai mari decât ajutorul incompatibil în valoare de 572 de milioane EUR. În plus, UPS este de părere că Deutsche Post a utilizat resurse de stat pentru a-și extinde serviciile de coletărie (de exemplu, pentru achiziționarea altor societăți) și a vinde servicii la prețuri de transfer nejustificat de reduse către filialele sale Postbank AG („POSTBANK") și Deutsche Post Euro Express GmbH & Co OHG, care își desfășoară activitatea în domeniul serviciilor bancare, respectiv al distribuției de colete comerciale sub marca „DHL".

(11) Serviciile Comisiei au trimis Germaniei solicitări de informații la 9 noiembrie 2004 și la 1 aprilie 2005. Germania și-a prezentat răspunsurile la 2 decembrie 2004, respectiv la 3 iunie 2005.

(12) La 16 iulie 2004, TNT Post AG & Co KG („TNT") a depus o plângere prin care susținea, de asemenea, că Deutsche Post a vândut servicii la prețuri de transfer nejustificat de reduse către POSTBANK. Aceasta a susținut că, întrucât POSTBANK plătea doar costuri variabile pentru serviciile furnizate, Deutsche Post finanța costurile fixe comune ale rețelei de distribuție exclusiv din veniturile realizate din monopolul livrării de corespondență.

(13) Serviciile Comisiei au trimis Germaniei solicitări de informații la 11 noiembrie 2004 și la 25 aprilie 2005. Germania și-a transmis răspunsurile la 17 decembrie 2004 și, respectiv, la 23 iunie 2005.

1.1.4. *Decizia de extindere din 2007*

(14) În urma noilor plângeri, Comisia a informat Germania, prin scrisoarea din 12 septembrie 2007 ([4]), în privința deciziei sale de a extinde procedura inițiată în anul 1999 („decizia de extindere din 2007").

(15) Obiectivul deciziei de extindere din 2007 a fost acela de a include noile informații prezentate și de a analiza în mod cuprinzător toate posibilele denaturări ale concurenței rezultate din măsurile publice acordate în favoarea Deutsche Post.

(16) Germania și-a prezentat observațiile la 14 decembrie 2007, iar Deutsche Post a contestat valabilitatea deciziei de extindere din 2007 ([5]). La 16 noiembrie 2007, UPS și TNT și-au prezentat observațiile. În urma unei solicitări inițiale de prelungire a termenului la 20 decembrie 2007, Germania și-a prezentat în cele din urmă, la 12 martie 2008, comentariile privind observațiile UPS și TNT.

([3]) Decizia 2002/753/CE a Comisiei din 19 iunie 2002 privind măsurile puse în aplicare de Republica Federală Germania în favoarea Deutsche Post AG (JO L 247, 14.9.2002, p. 27).

([4]) JO C 245, 19.10.2007, p. 21.

([5]) Hotărârea Tribunalului din 8 decembrie 2011, Deutsche Post/Comisia, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.

1.1.5. *Solicitarea de informații din 17 iulie 2008*

(17) La 17 iulie 2008, Comisia a transmis Germaniei o solicitare de informații cu privire la toate măsurile de ajutor de stat care fac obiectul investigației, inclusiv un chestionar privind veniturile și costurile Deutsche Post în perioada 1989-2007. La 5 august 2008, Germania a solicitat o prelungire a termenului pe durată nedeterminată, pentru a verifica disponibilitatea anumitor date înainte de furnizarea unui răspuns.

(18) La 12 august 2008, Comisia a explicat de ce investigația privind veniturile și costurile Deutsche Post ar trebui să acopere perioada 1989-2007 și a insistat asupra transmiterii informațiilor solicitate.

(19) În comunicarea sa din 14 august 2008, Germania a susținut că nu exista niciun motiv să se examineze veniturile și costurile Deutsche Post pentru perioada ulterioară anului 1994. La 22 august 2008, Comisia și-a rezervat dreptul de a adopta un ordin de furnizare a informațiilor în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ([6]) în cazul în care Germania nu furniza informațiile solicitate.

(20) La 2 octombrie 2008, Germania a prezentat rezultatele unei expertize suplimentare în sprijinul poziției sale potrivit căreia nu era necesară o analiză contabilă după anul 1994 și că, prin urmare, perioada de investigare corespunzătoare trebuia să acopere intervalul 1990-1994.

(21) La 28 octombrie 2008, Germania a transmis informații referitoare la garanția de stat și măsura privind pensiile.

1.1.6. *Ordinul de furnizare a informațiilor din 30 octombrie 2008*

(22) Comisia nu a acceptat argumentele Germaniei și a insistat că era necesară o analiză până în anul 2007, pentru a evalua pe deplin efectele concurențiale ale măsurilor de ajutor de stat puse în aplicare. Ulterior celor două noi solicitări de informații, din 12 august 2008 și 22 august 2008, Comisia a emis, la 30 octombrie 2008, un ordin de furnizare a informațiilor, prin care solicita Germaniei să transmită toate informațiile contabile necesare pentru întreaga perioadă 1989-2007.

(23) Germania și Deutsche Post au contestat valabilitatea ordinului de furnizare a informațiilor ([7]).

(24) La 27 noiembrie 2008, Germania a transmis informațiile contabile solicitate aferente perioadei 1989-1994. La 5 și 16 decembrie 2008, Germania a actualizat informațiile contabile care fuseseră transmise la data de 27 noiembrie 2008.

1.1.7. *Transmiterea informațiilor contabile aferente perioadei 1989-2007*

(25) În urma unei reuniuni din 6 februarie 2009 între secretarul de stat german responsabil, președintele executiv al DPAG și comisarul responsabil pentru politica în domeniul concurenței, Germania și Deutsche Post au fost de acord să furnizeze informații contabile pentru perioada ulterioară anului 1994.

(26) La 3 martie 2009, Germania a prezentat un prim set de informații contabile pentru întreaga perioadă de investigare 1989-2007.

(27) Reuniuni între Deutsche Post și serviciile Comisiei au avut loc la 3 martie 2009, la Bruxelles, precum și la 12 martie 2009, 2 aprilie 2009, 28 mai 2009, 23 iunie 2009 și 18 septembrie 2009 la Bonn. Germania a transmis informațiile suplimentare ale Deutsche Post la 26 martie 2009, 7 mai 2009 și 22 iunie 2009.

(28) În urma acestor reuniuni și a două liste de întrebări pe care Comisia le-a transmis Deutsche Post la 4 iunie 2009 și 30 iulie 2009, Germania a furnizat informații contabile actualizate și clarificări suplimentare la 9 iulie 2009, 31 iulie 2009, 17 august 2009, 8 septembrie 2009, 10 septembrie 2009 și 15 octombrie 2009.

([6]) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 83, 27.3.1999, p. 1).

([7]) Ordonanța Tribunalului din 14 iulie 2010, Deutsche Post/Comisia, T-570/08, ECLI:EU:T:2010:31, Ordonanța Tribunalului din 14 iulie 2010, Deutsche Post/Comisia, T-571/08, ECLI:EU:T:2010:312, Hotărârea Curții de Justiție din 13 octombrie 2011, Deutsche Post și Germania/Comisia, C-463/10 P și C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656, Ordonanța președintelui Camerei a doua a Tribunalului din 10 mai 2012, Germania/Comisia, T-571/08 RENV, ECLI:EU:T:2012:228, și Hotărârea Tribunalului din 12 noiembrie 2013, Deutsche Post/Comisia, T-570/08 RENV, ECLI:EU:T:2013:589.

(29) La 16 și 24 septembrie 2009, serviciile Comisiei au prezentat întrebări suplimentare, la care Germania a răspuns la 14 octombrie 2009.

1.1.8. *Decizia de extindere din 2011*

(30) Prin scrisoarea din 10 mai 2011 ([8]), Comisia a comunicat Germaniei decizia sa de a extinde procedura inițiată în temeiul articolului 108 alineatul (2) din TFUE, deschisă inițial în 1999 și extinsă în 2007, cu scopul de a efectua o investigație aprofundată privind subvențiile pentru pensii de care Deutsche Post a beneficiat începând din anul 1995 („decizia de extindere din 2011").

(31) După o primă solicitare de prelungire a termenului-limită la 23 mai 2011, Germania și-a prezentat observațiile la 29 iulie 2011.

(32) La 4 octombrie 2011, UPS și-a prezentat observațiile. Acestea au fost urmate de observațiile prezentate de Free and Fair Postal Initiative la 5 octombrie 2011 și de observațiile prezentate de Bundesverband Internationaler Express und Kurierdienste („BIEK") la 7 octombrie 2011. La 13 octombrie 2011, Comisia a comunicat Germaniei observațiile prezentate de părțile interesate.

(33) La 14 noiembrie 2011, Germania și-a prezentat răspunsurile cu privire la observațiile părților terțe.

(34) La 18 noiembrie 2011, Comisia a trimis o solicitare de informații suplimentară privind detaliile finanțării pensiilor aferente perioadei ulterioare anului 2007. Germania a transmis răspunsuri la 2 ianuarie 2012 și la 19 ianuarie 2012. La 16 decembrie 2011, Comisia a transmis Germaniei o expertiză efectuată de Charles River Associates, referitoare la nivelul de referință al profitului ([9]) pentru observații, la care Germania a răspuns la 16 ianuarie 2012.

1.1.9. *Decizia din 2012*

(35) La 25 ianuarie 2012, Comisia a adoptat Decizia 2012/636/UE ([10]) („decizia din 2012").

(36) În această decizie, Comisia a concluzionat în ceea ce privește măsura referitoare la pensii că aceasta constituie ajutor de stat ilegal și incompatibil și a dispus recuperarea ajutorului aferent perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2003 și până la încheierea avantajului comparativ. În ceea ce privește ajutorul aferent perioadei 1995-2002, Comisia a concluzionat că este imposibil de cuantificat valoarea ajutorului incompatibil. În consecință, Comisia nu a dispus recuperarea ajutorului pentru această perioadă.

(37) În ceea ce privește plățile compensatorii de stat, Comisia a ajuns la concluzia că acestea au fost acordate de Germania în mod ilegal prin încălcarea articolului 108 alineatul (3) din TFUE, dar sunt compatibile cu piața internă. În ceea ce privește garanția de stat, Comisia a concluzionat că măsura constituie un ajutor existent în favoarea Deutsche Post în conformitate cu articolul 107 alineatul (1) și cu articolul 108 alineatul (3) din TFUE.

1.2. **Rezumatul procedurilor judiciare relevante**

1.2.1. *Anularea deciziei din 2002*

(38) În hotărârea din 2008 ([11]), Tribunalul a anulat decizia din 2002, deoarece Comisia nu a efectuat o analiză cuprinzătoare a tuturor veniturilor și costurilor aferente serviciului universal pentru a stabili dacă Deutsche Post a fost insuficient compensată sau supracompensată.

(39) Ulterior, Germania a rambursat Deutsche Post ajutorul de stat recuperat în valoare de 572 de milioane EUR, plus dobânzile acumulate.

(40) La 2 septembrie 2010, Curtea de Justiție a respins apelul Comisiei împotriva deciziei Tribunalului ([12]).

([8]) JO C 263, 7.9.2011, p. 4.

([9]) Charles River Associates, martie 2011: „Estimarea unei marje rezonabile de profit pentru furnizarea serviciilor de corespondență", transmisă de Belgia în cauza privind ajutorul de stat SA.14588 – Ajutor de stat pentru Bpost.

([10]) Decizia 2012/636/UE a Comisiei din 25 ianuarie 2012 privind măsura C 36/07 (ex NN 25/07) pusă în aplicare de Germania în favoarea Deutsche Post AG (JO L 289, 19.10.2012, p. 1).

([11]) Hotărârea Tribunalului din 1 iulie 2008, Deutsche Post/Comisia, T-266/02,ECLI:EU:T:2008:235.

([12]) Hotărârea Curții de Justiție din 2 septembrie 2010, Comisia/Deutsche Post, C-399/08 P,ECLI:EU:C:2010:481.

1.2.2. *Anularea deciziei de extindere din 2007*

(41) Deutsche Post a contestat validitatea deciziei de extindere din 2007, susținând că decizia din 2002 a creat așteptări legitime cu privire la faptul că Comisia nu își va relua investigațiile.

(42) La 8 decembrie 2011, Tribunalul a respins această contestație ca fiind inadmisibilă ([13]), întrucât decizia de extindere din 2007 privea aceleași măsuri vizate de decizia de inițiere a procedurii.

(43) La 24 octombrie 2013, Curtea de Justiție a anulat hotărârea din 2011 a Tribunalului cu privire la decizia de extindere din 2007 ([14]), trimițând cauza înapoi la Tribunal.

(44) La 18 septembrie 2015, Tribunalul a anulat decizia de extindere din 2007 ([15]). Hotărârea nu a fost atacată.

1.2.3. *Anularea parțială a deciziei din 2012*

(45) La 14 iulie 2016, Tribunalul a anulat articolele 1 și 4 din decizia din 2012 ([16]), considerând că Comisia nu a dovedit existența unui avantaj conferit Deutsche Post. Hotărârea nu a fost atacată.

(46) Restul deciziei din 2012 nu a fost atacat.

1.2.4. *Anularea deciziei de extindere din 2011*

(47) La 10 aprilie 2019, Tribunalul a anulat decizia de extindere din 2011 ([17]), considerând că Comisia nu a motivat suficient deschiderea procedurii oficiale (încălcarea articolului 296 din TFUE) privind existența unui avantaj. Hotărârea nu a fost atacată.

1.3. **Observații primite după anularea deciziei din 2012 și a deciziei de extindere din 2011**

(48) În urma anulării deciziei din 2012 și a deciziei de extindere din 2011, Comisia a primit observații suplimentare, de la UPS prin scrisorile din 24 mai 2019 și 17 iulie 2019, și de la BIEK prin scrisoarea din 31 mai 2019. În scrisorile lor, UPS și BIEK au subliniat că sunt în continuare îngrijorate de măsura privind pensiile și au îndemnat Comisia să continue investigația și să o finalizeze. La 28 noiembrie 2019, UPS a transmis alte observații.

2. **DESCRIEREA MĂSURII INVESTIGATE**

2.1. **Sfera prezentei decizii**

(49) De la bun început, având în vedere numeroasele decizii adoptate de Comisie și anularea anumitor decizii, Comisia consideră necesară clarificarea sferei prezentei decizii.

(50) Comisia reamintește că în decizia din 2012 a concluzionat:

(a) în ceea ce privește plățile compensatorii de stat, că acestea i-au fost acordate Germaniei în mod ilegal prin încălcarea articolului 108 alineatul (3) din TFUE, dar sunt compatibile cu piața internă; și

(b) în ceea ce privește garanția publică, că măsura constituie un ajutor existent acordat Deutsche Post în conformitate cu articolul 107 alineatul (1) și cu articolul 108 alineatul (3) din TFUE.

(51) În ceea ce privește aceste concluzii, decizia din 2012 nu a fost atacată și, prin urmare, rămâne în vigoare.

([13]) Hotărârea Tribunalului din 8 decembrie 2011, Deutsche Post/Comisia, T-421/07,ECLI:EU:T:2011:720.
([14]) Hotărârea Curții de Justiție din 24 octombrie 2013, Deutsche Post/Comisia, C-77/12 P, ECLI:EU:C:2013:695.
([15]) Hotărârea Tribunalului din 18 septembrie 2015, Deutsche Post/Comisia, T-421/07 RENV, ECLI:EU:T:2015:654.
([16]) Hotărârea Tribunalului din 14 iulie 2016, Germania/Comisia, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.
([17]) Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019, Deutsche Post/Comisia, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.

(52) În plus, Comisia observă că deciziile de extindere din 2007 și din 2011 au fost anulate de instanțe.

(53) În acest context, investigația se referă numai la plățile descrise în decizia de inițiere a procedurii.

(54) În special, decizia de inițiere a procedurii se referă la următoarele:

(a) plățile efectuate de Deutsche Post către fondul de pensii (stabilit în contextul privatizării Deutsche Post) în valoare de 4 miliarde DEM (aproximativ 2,05 miliarde EUR) pe an între 1995 și 1999;

(b) deficitul de 8,2 miliarde DEM (aproximativ 4,19 miliarde EUR) acumulat în fondul de pensii ca urmare a pensionării anticipate a unui număr considerabil de angajați ai Deutsche Post până în 1999; și

(c) faptul că Germania, în conformitate cu ceea ce a anunțat ministrul german al Finanțelor la 18 ianuarie 1999, a acoperit acest deficit.

(55) În acest context, măsura privind pensiile descrisă mai sus face obiectul prezentei decizii.

2.2. **Măsura privind pensiile aferentă perioadei 1995-1999**

(56) Măsura privind pensiile în temeiul Legii cu privire la reglementările privind personalul fostului serviciu poștal federal german [*Gesetz zum Personalrecht der Beschäftigten der früheren Deutschen Bundespost (Postpersonalrechtsgesetz)*] ([18]) („PostPersRG") a finanțat din 1995 o parte importantă a pensiilor funcționarilor publici pensionați ai Deutsche Post. Pentru a înțelege pe deplin efectele măsurii privind pensiile asupra evaluării din secțiunea 5, următoarele secțiuni descriu mai detaliat prestațiile sociale și contribuțiile de asigurări sociale ale funcționarilor publici comparativ cu asigurările sociale obligatorii pentru angajații cu contracte de drept privat („angajații privați").

2.2.1. *Prestații sociale pentru funcționarii publici*

(57) Funcționarii publici au dreptul la pensii pentru limită de vârstă, îngrijire medicală și îngrijire pe termen lung. Prestațiile acordate funcționarilor publici ai Deutsche Post sunt identice cu cele de care beneficiază toți ceilalți funcționari publici.

(a) Nivelul pensiei este predefinit, în conformitate cu articolul 14 din Legea privind pensiile funcționarilor publici [*Gesetz über die Versorgung der Beamten und Richter in Bund und Ländern (Beamtenversorgungsgesetz – BeamtVG)*] din 24 august 1976 ([19]), la un anumit procent din ultimul salariu câștigat de funcționarul public.

(b) Funcționarii publici au dreptul la rambursarea între 50 % și 70 % din cheltuielile cu îngrijirea medicală și îngrijirea pe termen lung, iar ei înșiși trebuie să suporte restul cheltuielilor. Defalcarea exactă a costurilor de îngrijire medicală și îngrijire pe termen lung depinde de mai multe criterii, cum ar fi numărul de copii. Funcționarii publici pot alege fie să încheie o asigurare suplimentară facultativă, fie să plătească din buzunarul propriu partea din cheltuielile cu îngrijirea medicală și îngrijirea pe termen lung.

2.2.2. *Finanțarea prestațiilor sociale ale funcționarilor publici din 1989 până în 1994 la POSTDIENST*

(58) După prima reformă poștală din 1989, în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) din Legea privind structura juridică corporativă a serviciului poștal federal german [*Gesetz über die Unternehmensverfassung der Deutschen Bundespost (Postverfassungsgesetz – PostVerfG)*] ([20]), POSTDIENST, TELEKOM și POSTBANK au fost nevoite să finanțeze integral plata pensiilor și cheltuielile medicale ale funcționarilor publici pensionați alocați respectivelor companii pe baza activităților lor anterioare.

(59) Această dispoziție prevede că, deși funcționarii publici își mențin creanța împotriva statului, statul are dreptul să solicite rambursarea întregii sume de la POSTDIENST, TELEKOM și, respectiv, POSTBANK.

([18]) Articolul 4 din Legea privind reforma serviciilor poștale și a telecomunicațiilor [*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation (Postneuordnungsgesetz – PTNeuOG)*], 14 septembrie 1994, Monitorul Oficial Federal (*Bundesgesetzblatt*) („BGBl") 1994, partea I, nr. 61, p. 2325.

([19]) BGBl. 1976, partea I, nr. 111, p. 2485.

([20]) Articolul 1 din Legea privind restructurarea serviciilor poștale și de telecomunicații și a serviciului poștal federal german [*Gesetz zur Neustrukturierung des Post- und Fernmeldewesens und der Deutschen Bundespost (Poststrukturgesetz – PostStruktG)*], 8 iunie 1989, BGBl. 1989, partea I, nr. 25, p. 1026.

2.2.3. *Finanțarea prestațiilor sociale ale funcționarilor publici ai DPAG începând cu anul 1995*

(60) Odată cu reforma serviciilor poștale și a telecomunicațiilor din 1994 (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation*), funcționarii publici care au lucrat pentru POSTDIENST au fost transferați la DPAG, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din PostPersRG. Astfel, conform articolului 2 alineatul (3) din PostPersRG, funcționarii publici și-au menținut statutul juridic existent. În conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din PostPersRG, DPAG a preluat toate drepturile și obligațiile angajatorului de la statul federal și, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din PostPersRG, a preluat toate creanțele funcționarilor publici legate de drepturile de proprietate.

(61) În temeiul articolului 15 din PostPersRG, plata cheltuielilor cu pensiile și îngrijirea medicală pentru funcționarii publici pensionați a fost preluată de un fond de pensii nou constituit pentru funcționarii publici ai Deutsche Post. La 1 iulie 2001, fondurile de pensii ale Deutsche Post, TELEKOM, și POSTBANK au fuzionat, constituind Fondul de pensii pentru funcționarii publici din sectorul poștal (*Postbeamtenversorgungskasse*) („Fondul de pensii”).

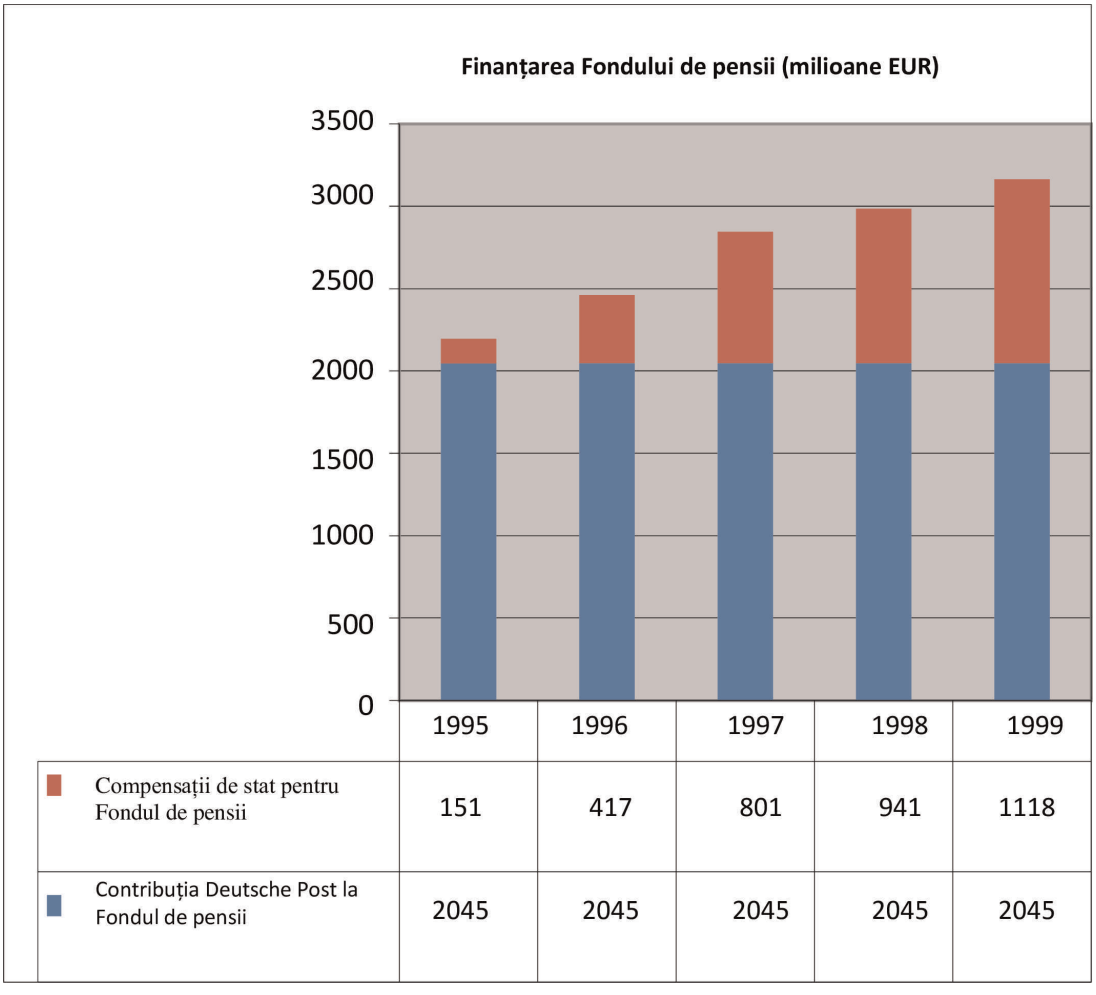
(62) În conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din PostPersRG, Deutsche Post a fost obligată să achite o contribuție anuală de 2,045 miliarde EUR la Fondul de pensii pentru perioada 1995-1999, în valoare totală de 10,225 miliarde EUR.

(63) Deficitul rămas (de exemplu, diferența dintre pensiile pentru funcționarii publici pensionați și contribuția Deutsche Post la Fondul de pensii) a fost acoperit de o măsură privind pensiile, în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din PostPersRG. Măsura privind pensiile a crescut de la 151 de milioane EUR în 1995 la 1,118 miliarde EUR în 1999.

(64) Graficele din figurile 1 și 2 de mai jos reprezintă contribuțiile Deutsche Post și, respectiv, ale Germaniei (exprimate ca valoare și ca procent) la Fondul de pensii.

Figura 1

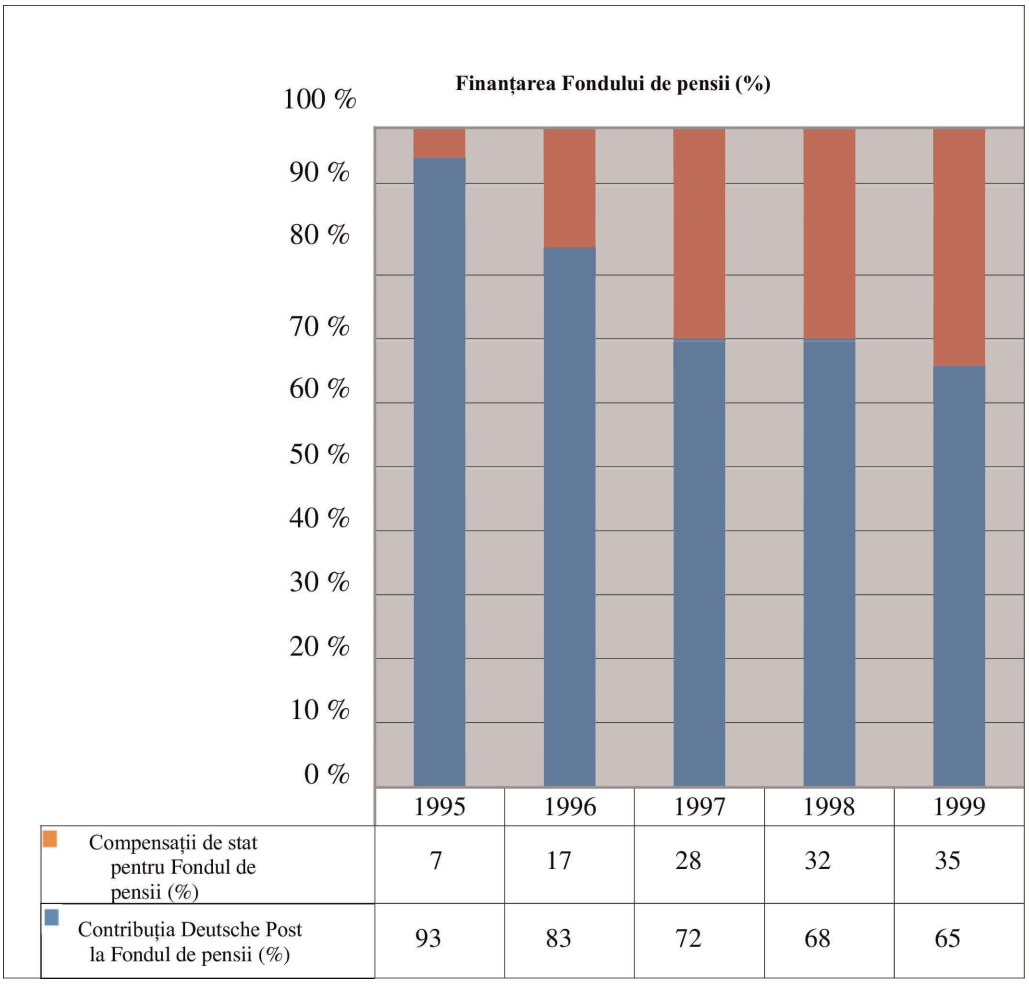
Finanțarea Fondului de pensii (milioane EUR)

	1995	1996	1997	1998	1999
Compensații de stat pentru Fondul de pensii	151	417	801	941	1118
Contribuția Deutsche Post la Fondul de pensii	2045	2045	2045	2045	2045

Figura 2

Contribuții la Fondul de pensii (%)

	1995	1996	1997	1998	1999
Compensații de stat pentru Fondul de pensii (%)	7	17	28	32	35
Contribuția Deutsche Post la Fondul de pensii (%)	93	83	72	68	65

2.2.4. *Asigurările sociale obligatorii și asigurarea pentru pensie suplimentară pentru angajații privați ai Deutsche Post*

(65) Angajații privați trebuie să contribuie la patru fonduri de asigurări sociale obligatorii: fondul de pensii, fondul de șomaj, fondul de asigurări de sănătate și fondul de îngrijire medicală pe termen lung ([21]). În comparație cu regimul funcționarilor publici, schemele de asigurări sociale obligatorii oferă un nivel de acoperire diferit pentru asigurările de pensii și de îngrijire pe termen lung.

(a) nivelul pensiei nu este definit ca procent din ultimul salariu lunar, ci din salariul mediu pe întreaga perioadă activă;

(b) cheltuielile pentru sănătate și îngrijirea de lungă durată sunt acoperite integral.

(66) Există, de asemenea, diferențe considerabile în ceea ce privește finanțarea prestațiilor sociale în comparație cu cele ale funcționarilor publici:

(a) asigurările sociale obligatorii sunt finanțate prin contribuțiile comune ale angajatului și angajatorului pe întreaga durată de viață activă a angajatului („contribuții de asigurări sociale obligatorii”);

(b) rata totală a contribuției de asigurări sociale obligatorii este divizată în mod formal în cota angajatului și cota angajatorului, ambele acoperind aproximativ jumătate din rata totală;

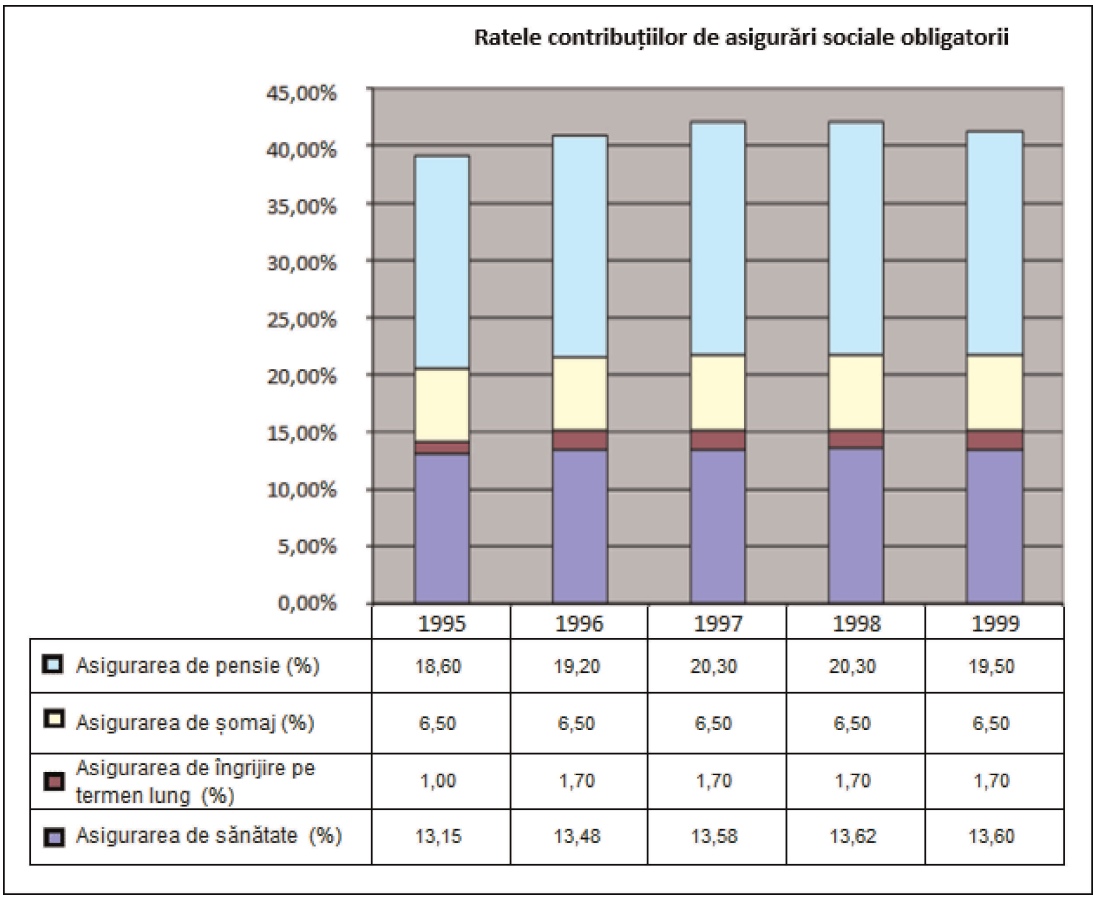
(c) angajatorul are obligația formală de a achita întreaga rată a contribuției obligatorii la fondurile de asigurări sociale.

(67) Figura 3 de mai jos indică ratele contribuțiilor de asigurări sociale obligatorii pentru angajații privați aferente perioadei 1995-1999.

([21]) Partea a șasea a Codului securității sociale [*Sozialgesetzbuch, Sechstes Buch (SGB VI)*] reglementează sistemul de asigurări de pensii; partea a treia a *Sozialgesetzbuch (SGB III)* reglementează sistemul de asigurări de șomaj; partea a cincea a *Sozialgesetzbuch (SGB V)* reglementează sistemul de asigurări de sănătate; Legea privind îngrijirea pe termen lung [*Gesetz zur sozialen Absicherung des Risikos der Pflegebedürftigkeit (Pflege-Versicherungsgesetz – PflegeVG)*] din 26 mai 1994 (BGBl. 1994, Partea I, nr. 30, p. 1014) și partea a unsprezecea a *Sozialgesetzbuch (SGB XI)* reglementează sistemul de asigurări pentru îngrijire pe termen lung.

Figura 3

Ratele contribuțiilor de asigurări sociale obligatorii (în procente din salariul brut al angajaților privați)

	1995	1996	1997	1998	1999
Asigurarea de pensie (%)	18,60	19,20	20,30	20,30	19,50
Asigurarea de șomaj (%)	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50
Asigurarea de îngrijire pe termen lung (%)	1,00	1,70	1,70	1,70	1,70
Asigurarea de sănătate (%)	13,15	13,48	13,58	13,62	13,60

(68) Figura 3 arată că ratele contribuțiilor de asigurări sociale obligatorii au variat între aproximativ 39 % și 42 % din salariul brut (salariul brut = salariul net + cota angajatului). Având în vedere că cota angajatorului și cota angajatului acoperă aproximativ jumătate din rata totală a contribuțiilor sociale obligatorii, ratele contribuțiilor sociale obligatorii respective s-au încadrat fiecare în intervalul de aproximativ 19-21 % din salariul brut.

(69) Angajații privați ai Deutsche Post au beneficiat nu doar de asigurările sociale obligatorii, ci și de o asigurare pentru pensie suplimentară. Angajaților privați care și-au început activitatea înainte de 1997 li s-a oferit o asigurare pentru pensie suplimentară care le permitea să primească o pensie similară celei a funcționarilor publici. Astfel, asigurarea pentru pensie suplimentară acoperea diferența dintre pensia obligatorie a angajaților privați – egală cu un anumit procent din salariul mediu pe întreaga perioadă activă – și pensia funcționarilor publici, egală cu un anumit procent din ultimul salariu. Normele detaliate sunt prevăzute în Carta Agenției de pensii suplimentare a serviciului poștal federal german (*Satzung der Versorgungsanstalt der Deutschen Bundespost*).

3. MOTIVELE INIȚIERII PROCEDURII

(70) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a considerat că faptul că statul a acoperit deficitul acumulat până în 1999 – în legătură cu pensionarea anticipată a unui număr considerabil de funcționari publici din Deutsche Post între 1995 și 1999 – ar fi putut conferi un avantaj Deutsche Post.

(71) Prin urmare, Comisia a considerat că investigația sa preliminară a măsurii nu a putut confirma concluzia că măsura nu a constituit ajutor de stat.

(72) În plus, Comisia a concluzionat în decizia de inițiere a procedurii că, pe baza investigației sale preliminare, s-au exprimat îndoieli cu privire la compatibilitatea măsurii cu piața internă.

4. OBSERVAȚIILE RELEVANTE ALE PĂRȚILOR INTERESATE

(73) Părțile interesate au transmis observații cu privire la decizia de inițiere a procedurii, la decizia de extindere din 2007 (în prezent anulată) și la decizia de extindere din 2011 (în prezent anulată).

(74) Această secțiune rezumă observațiile considerate a fi relevante pentru evaluarea măsurii în cauză (și anume măsura privind pensiile aferentă perioadei 1995-1999), fără a reflecta toate observațiile primite în cursul investigațiilor anterioare în legătură cu alte măsuri și/sau cu măsura privind pensiile pentru perioada de după 1999.

4.1. Observațiile terților

(75) Potrivit Serviciului Poștal Britanic („Serviciul Poștal”), asumarea obligațiilor în materie de pensii pe care DPAG le-a suportat ca urmare a pensionării anticipate a 25 % din personalul său reprezintă ajutor de stat. Serviciul Poștal susține că deficitul sistemului de pensii ar fi trebuit să fie finanțat prin vânzarea de active comerciale.

(76) Potrivit UPS, Deutsche Post a beneficiat de un avantaj, deoarece a fost parțial eliberată de obligația de plată pe care trebuia să o îndeplinească înainte de 1995. Întrucât operatorii obișnuiți trebuie să suporte singuri costurile cu pensiile, Deutsche Post a fost pusă într-o poziție avantajoasă în comparație cu concurenții săi.

(77) În comunicarea sa din 28 noiembrie 2019 (ca urmare a hotărârii Tribunalului din 2019 de anulare a deciziei de extindere din 2011), UPS susține că Comisia ar trebui să continue investigarea măsurii privind pensiile și, mai ales, să evalueze măsura aplicând jurisprudența *Orange* ([22]) (și nu jurisprudența *Combus*) ([23]). În plus, UPS consideră că, chiar și pe baza jurisprudenței *Combus*, Comisia ar trebui să concluzioneze că măsura privind pensiile a constituit un ajutor incompatibil.

4.2. Observațiile Germaniei

(78) Potrivit autorităților germane, contribuția statului la Fondul de pensii s-a limitat la ceea ce era necesar pentru a compensa un dezavantaj obiectiv impus de stat DPAG.

([22]) Hotărârea Curții de Justiție din 26 octombrie 2016, Orange/Comisia, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.
([23]) Hotărârea Tribunalului din 16 martie 2004, Danske Busvognmænd/Comisia, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76.

(79) Potrivit autorităților germane, finanțarea pensionării anticipate a funcționarilor publici recrutați înainte de privatizarea DPAG a rămas o obligație de bază a statului față de funcționarii săi publici. Responsabilitatea comună a DPAG pentru finanțarea Fondului de pensii a presupus, prin urmare, costuri speciale atipice. Contribuția statului la obligațiile privind pensiile a compensat doar parțial un dezavantaj obiectiv impus anterior de stat DPAG. Prin urmare, Germania consideră că DPAG nu a avut niciun avantaj și nu există nicio denaturare a concurenței sau a comerțului atunci când statul contribuie la Fondul de pensii.

(80) Germania, bazându-se pe hotărârea *Combus* ([24]), este de părere că, în contextul privatizării furnizorilor de servicii universale anterior deținuți de stat, plata de către stat a costurilor cu pensiile – care depășește nivelul asumat în mod normal de concurenții privați – nu constituie ajutor de stat. Germania consideră că ar trebui făcută o comparație între prestațiile sociale pentru funcționarii publici ai Deutsche Post și prestațiile sociale ale concurenților pentru a evalua existența ajutorului.

5. EVALUAREA CARACTERULUI DE AJUTOR DE STAT AL MĂSURII PRIVIND PENSIILE

(81) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din TFUE, „sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre".

(82) O măsură constituie ajutor de stat dacă sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative: (a) măsura este acordată de statele membre prin resurse de stat; (b) conferă un avantaj economic selectiv anumitor întreprinderi sau producției de anumite bunuri; (c) avantajul denaturează sau amenință să denatureze concurența; și (d) măsura afectează comerțul de pe teritoriul UE.

(83) Întrucât măsura privind pensiile se bazează pe articolul 16 din PostPersG și este finanțată din bugetul public, aceasta este imputabilă statului și se acordă prin intermediul resurselor statului în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. În plus, întrucât măsura privind pensiile a fost pusă în aplicare doar pentru a scuti parțial Deutsche Post de costurile cu pensiile funcționarilor publici și, prin urmare, este în cele din urmă în beneficiul Deutsche Post, aceasta este selectivă.

5.1. **Existența unui avantaj financiar**

5.1.1. *Metodologia aplicabilă pentru evaluarea existenței unui avantaj*

(84) Pe baza hotărârii *Combus*, Germania susține că măsura privind pensiile nu a oferit niciun avantaj financiar, deoarece a scutit Deutsche Post de costuri excesive cu pensiile.

(85) În decizia din 2012, Comisia a respins afirmațiile Germaniei conform cărora existența unui avantaj trebuia stabilită pe baza jurisprudenței *Combus*.

(86) Cu toate acestea, în urma anulării deciziei din 2012 și a deciziei de extindere din 2011, Comisia consideră că hotărârile Tribunalului în cauzele T-143/12 ([25]) și T-388/11 ([26]) obligă Comisia, în conformitate cu articolul 266 din TFUE, să aplice jurisprudența *Combus* în legătură cu măsura privind pensiile. Într-adevăr, în conformitate cu articolul 266 primul paragraf din TFUE, „[i]nstituția […] emitentă a actului anulat sau a cărei abținere a fost declarată contrară tratatelor este obligată să ia măsurile impuse de executarea hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene".

(87) În hotărârea sa din 14 iulie 2016, Tribunalul a apreciat că „simpla afirmație potrivit căreia obligațiile aferente pensiilor fac parte din costurile care grevează în mod normal bugetul unei întreprinderi nu era suficientă să demonstreze, în speță, existența unui avantaj economic în favoarea Deutsche Post. Comisia, care avea obligația de a dovedi avantajul respectiv, nu a îndeplinit-o, săvârșind astfel o eroare de drept" ([27]).

([24]) Hotărârea Tribunalului din 16 martie 2004, Danske Busvognmænd/Comisia, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76, punctul 57.
([25]) Hotărârea Tribunalului din 14 iulie 2016, Germania/Comisia, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.
([26]) Hotărârea Tribunalului din 10 aprilie 2019, Deutsche Post/Comisia, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.
([27]) Hotărârea Tribunalului din 14 iulie 2016, Germania/Comisia, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406, punctul 154.

(88) În acest context, Comisia va evalua existența unui avantaj pentru Deutsche Post prin aplicarea jurisprudenței *Combus*. În special, Comisia consideră că, contrar opiniei UPS, Comisia este obligată să aplice mai degrabă jurisprudența *Combus* pentru a evalua măsura privind pensiile, decât jurisprudența *Orange* ([28]). Mai concret, Comisia consideră că faptul că, în această hotărâre, Curtea de Justiție s-ar fi putut abate de la abordarea legală aplicată în hotărârea *Combus* și că, în consecință, jurisprudența *Combus* ar putea să nu mai fie aplicabilă unor măsuri similare în alte cazuri, nu pune în discuție obligația Comisiei de a aplica metodologia *Combus* măsurii privind pensiile în cazul în speță, în conformitate cu articolul 266 primul paragraf din TFUE (a se vedea considerentul 86).

5.1.2. *Existența unui avantaj în cazul în speță*

(89) În vederea aplicării jurisprudenței *Combus* în cazul în speță, Comisia va evalua dacă Germania, asumându-și responsabilitatea pentru diferența dintre suma forfetară stabilită între 1995 și 1999 și valoarea totală a costurilor cu pensiile foștilor funcționari publici ai Deutsche Post, a conferit un avantaj economic Deutsche Post în comparație cu concurenții săi.

(90) Comisia va efectua această analiză în următoarele trei etape pentru a stabili existența unui avantaj:

(a) într-o primă etapă, Comisia va stabili nivelul contribuțiilor de asigurări sociale calculate în funcție de salariu ale altor societăți din sectorul de poștă/coletărie;

(b) apoi, va stabili nivelul contribuțiilor de asigurări sociale calculate în funcție de salariu pe care Deutsche Post le suportă pentru funcționarii săi publici;

(c) în final, Comisia va compara cele două niveluri.

5.1.2.1. Nivelul contribuțiilor de asigurări sociale ale altor societăți din sectorul de poștă/coletărie

5.1.2.1.1. Calcularea ratei de referință

(91) Concurenții din sectorul privat trebuie să plătească în mod obligatoriu din veniturile lor atât cota angajatorului, cât și cota angajaților din contribuțiile de asigurări sociale către stat. Astfel cum se arată în figura 3, ratele totale ale contribuției sociale obligatorii pentru perioada 1995-1999 au fost de aproximativ 39-42 % din salariul brut. Ratele contribuțiilor de asigurări sociale obligatorii ale angajatorului și ale angajatului au fost fiecare în intervalul de aproximativ 19-21 % din salariul brut (a se vedea considerentul 68).

(92) În comparație cu angajații privați, funcționarii publici nu trebuie să plătească o parte din contribuțiile de asigurări sociale în ceea ce privește asistența medicală și îngrijirea pe termen lung, ci trebuie să acopere singuri, în schimb, între 30 % și 50 % din cheltuielile cu îngrijirea medicală și pe termen lung (în special prin încheierea unei asigurări private suplimentare). Cu toate acestea, se poate presupune că contribuția funcționarilor publici, cuprinsă între 30 % și 50 %, la cheltuielile cu îngrijirea medicală și îngrijirea pe termen lung corespunde în mare măsură ca efect economic cu contribuția angajaților privați la asigurările obligatorii de sănătate și îngrijire medicală pe termen lung ([29]).

(93) În plus, funcționarii publici nu plătesc contribuții la asigurările lor de pensie și de șomaj. Prin urmare, contribuția Deutsche Post ar trebui să depășească cota angajatorilor privați și să includă întregul cost al asigurărilor de pensie și șomaj, precum și celelalte cheltuieli de sănătate și de îngrijire pe termen lung ale funcționarilor publici.

(94) Prin urmare, rata de referință pentru contribuțiile de asigurări sociale ale Deutsche Post („rata de referință”) trebuie să includă contribuția totală (contribuția totală = cota angajatorului + cota angajatului) la fondurile de asigurări de pensii și de șomaj, precum și cota angajatorului din contribuțiile la asigurările de sănătate și îngrijire pe termen lung.

(95) După cum se arată în tabelul 1 de mai jos, rata de referință a fost cuprinsă între 32 % și 34,5 % din salariul brut al angajaților privați pentru perioada 1995-1999.

([28]) Hotărârea Curții de Justiție din 26 octombrie 2016, Orange/Comisia, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.

([29]) Având în vedere că cota angajaților din asigurările obligatorii de sănătate și îngrijire medicală pe termen lung în cazul angajaților privați corespunde cu aproximativ jumătate din rata totală a contribuției (a se vedea considerentul 68), se poate presupune că costurile suportate de funcționarii publici pentru o asigurare privată suplimentară care acoperă între 30 % și 50 % echivalează în mare măsură cu contribuția angajaților privați.

Tabelul 1

Rata de referință a contribuției de asigurări sociale a Deutsche Post

(%)

	1995	1996	1997	1998	1999
Cota angajatorului	**19,49**	**20,01**	**21,07**	**21,07**	**20,77**
Asigurarea de sănătate	6,44	6,48	6,82	6,82	6,82
Asigurarea de îngrijire pe termen lung	0,50	0,68	0,85	0,85	0,85
Asigurarea de șomaj	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Asigurarea de pensie	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Cota angajatului	**12,55**	**12,85**	**13,40**	**13,40**	**13,10**
Asigurarea de șomaj	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Asigurarea de pensie	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Rata de referință a Deutsche Post	**32,04**	**32,86**	**34,47**	**34,47**	**33,87**

5.1.2.1.2. Calcularea bazei salariale brute

(96) Întrucât nivelul contribuțiilor de asigurări sociale pe care Deutsche Post trebuie să le suporte pentru funcționarii săi publici ar trebui să fie echivalent cu nivelul contribuțiilor de asigurări sociale obligatorii, este important nu doar ca Deutsche Post să fie supusă unei rate echivalente, ci și ca rata să fie aplicată la o bază salarială brut echivalent.

(97) Prin urmare, este necesar să se stabilească un salariu brut pentru funcționarii publici (denumit în continuare „salariul brut al funcționarilor publici") care reprezintă un salariu de bază echivalent cu salariul brut al angajaților din sectorul privat.

(98) Se presupune că contribuțiile funcționarilor publici la cheltuielile lor de sănătate și de îngrijire pe termen lung sunt egale cu contribuția angajaților privați la asigurările obligatorii de sănătate și îngrijire medicală pe termen lung (a se vedea considerentul 92). Prin urmare, nu este necesară nicio ajustare a bazei salariale în această privință. Cu toate acestea, întrucât funcționarii publici nu contribuie la asigurările lor de pensie și de șomaj (a se vedea considerentul 93), salariul real (respectiv costurile salariale reale) ar trebui majorat prin aplicarea unui factor care ține cont de cota de contribuții a angajaților din sectorul privat la asigurările obligatorii de pensie și șomaj.

(99) Următoarea formulă transformă salariul real într-un salariu brut echivalent cu salariul brut al angajaților privați:

$$\text{Salariul brut al funcționarilor publici} = \text{salariul real} * \frac{100}{100 - (\text{cota plătită de angajații privați la asigurările de pensie și șomaj})}$$

(100) Următoarea formulă aplicată anului 1997 ar conduce, de exemplu, la următorul rezultat:

$$Civil\ servants' gross\ wage = incurred\ wage * \frac{100}{(100-(3{,}25 + 10{,}15))} = incurred\ wages * 1{,}15$$

(101) Luând, de exemplu, ratele contribuțiilor din 1997, salariul brut al funcționarilor publici este cu 15 % mai mare decât salariul real al funcționarilor publici.

5.1.2.2. Stabilirea contribuțiilor de asigurări sociale calculate în funcție de salariul brut suportate de Deutsche Post pentru funcționarii săi publici

5.1.2.2.1. Avantajul bazat pe comparația cu rata de referință

(102) În conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din PostPersRG, Deutsche Post a fost obligată să achite o contribuție anuală de 2,045 miliarde EUR la Fondul de pensii pentru perioada 1995-1999, rezultând o sumă totală de 10,225 miliarde EUR.

(103) Pe această bază și având în vedere cele de mai sus, este posibil să se calculeze contribuțiile de asigurări sociale în funcție de salariul brut suportate de Deutsche Post pentru perioada 1995-1999 și să se compare acestea cu rata de referință stabilită la considerentul 95.

Tabelul 2

Contribuțiile de asigurări sociale ale Deutsche Post calculate pe baza salariului brut și rata de referință

	1995	1996	1997	1998	1999
Contribuția Deutsche Post la Fondul de pensii (miliarde EUR)	2,045	2,045	2,045	2,045	2,045
Salariul net al funcționarilor publici (miliarde EUR)	3,522	2,992	2,712	2,581	2,288
Salariul brut al funcționarilor publici (miliarde EUR)	4,050	3,441	3,119	2,968	2,631
Contribuția Deutsche Post ca procent din salariile brute	**50**	**59**	**66**	**69**	**78**
Rata de referință (%)	**31,93**	**33,29**	**34,44**	**34,46**	**33,85**

(104) Din acest calcul, nu ar reieși că Deutsche Post a beneficiat de un avantaj, deoarece a plătit mai mult decât rata de referință calculată.

5.1.2.2.2. Avantajul bazat pe comparația cu rata de referință, luând în considerare impactul potențial al reglementării prețurilor

(105) Ar trebui menționat că, în considerentele 332-338 din decizia din 2012, Comisia a considerat că reglementarea prețurilor de către Deutsche Post a constituit un factor relevant pentru calcularea contribuțiilor de asigurări sociale în funcție de salariul brut suportate efectiv de Deutsche Post și pentru a evalua proporționalitatea măsurii privind pensiile.

(106) Acest lucru a fost justificat de faptul că articolul 20 alineatele (1) și (2) din Legea privind serviciile poștale (*Postgesetz*) din 22 decembrie 1997 ([30]) („PostG") permite Deutsche Post să solicite ca, atunci când autoritatea de reglementare din sectorul poștal stabilește nivelul permis al veniturilor din dreptul exclusiv și serviciile reglementate, aceasta să includă în costurile de recuperat de la consumatori, între altele, „costurile sociale suplimentare", precum și costurile de furnizare eficientă a serviciului universal.

(107) Autoritatea de reglementare din sectorul poștal a acceptat această abordare pentru prima dată în decizia de plafonare a prețurilor din 2002 (aplicată de la 1 ianuarie 2003) și a aprobat, de asemenea, „costurile sociale suplimentare" în deciziile de plafonare a prețurilor din 2007 și 2011. Comisia a considerat că, din punct de vedere economic, acest lucru a determinat Deutsche Post să suporte rate efectiv mai mici ale contribuției la costurile sociale decât contribuția sa aparentă la Fondul de pensii. Plecând de la acest considerent, în decizia din 2012, Comisia a fost în măsură să stabilească și să cuantifice valoarea ajutorului incompatibil de recuperat pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2003 și momentul în care s-a încheiat avantajul comparativ.

([30]) BGBl. 1997, partea I, nr. 88, p. 3294.

(108) În ceea ce privește prezenta decizie și, astfel, evaluarea măsurii privind pensiile pentru perioada 1995-1999, s-ar putea discuta dacă, la evaluarea existenței unui avantaj conform metodologiei *Combus*, eventualul impact al reglementării prețurilor Deutsche Post ar trebui să fie luat în considerare la stabilirea eventualului avantaj acordat operatorului prin intermediul măsurii privind pensiile.

(109) Cu toate acestea, Comisia consideră că, în orice caz, eventualul impact al reglementării prețurilor nu este relevant în ceea ce privește sfera de aplicare în timp a măsurii supuse evaluării în prezenta decizie, și anume perioada 1995-1999.

(110) Într-adevăr, așa cum a observat Comisia în decizia din 2012, prima decizie de plafonare a prețurilor a autorității de reglementare din sectorul poștal care a luat în considerare „costurile sociale suplimentare", astfel cum se prevede în PostG, a fost adoptată abia în 2002 pentru perioada 2003-2007 ([31]). În schimb, Comisia a considerat, în ceea ce privește perioada anterioară anului 2003, că nu se poate deduce cu certitudine, din baza legală a prețurilor reglementate în vigoare în perioada 1995-2002, modul în care autoritățile competente au decis, *ex ante*, componența prețurilor reglementate ([32]). În acest context, Comisia a explicat că, în lipsa unui element al tarifului prevăzut pentru costurile sociale, nu a fost posibil să se stabilească nivelul contribuțiilor de asigurări sociale calculate în funcție de salariul brut, luând în considerare reglementarea prețurilor la Deutsche Post ([33]). Pe baza acestor considerații, în decizia din 2012, Comisia a concluzionat că nu poate stabili și cuantifica o valoare a ajutorului incompatibil pentru perioada 1995-2002 ([34]).

(111) În ceea ce privește prezenta decizie, în opinia Comisiei, aceste considerații se aplică în același mod la evaluarea existenței unui avantaj conform metodologiei *Combus*, și anume la exercițiul de evaluare comparativă descris în considerentul 90. Întrucât Comisia nu poate, în pofida eforturilor susținute depuse, să cuantifice un eventual impact al reglementării prețurilor asupra contribuțiilor de asigurări sociale calculate în funcție de salariul brut suportate de Deutsche Post pentru funcționarii săi publici, aceasta nu poate stabili existența unui avantaj în acest mod.

5.2. **Concluzie cu privire la existența unui avantaj financiar**

(112) Din cele de mai sus rezultă că, dacă Comisia se limitează la o comparație directă a contribuțiilor Deutsche Post la Fondul de pensii cu rata de referință relevantă, nu se poate constata existența unui avantaj pentru Deutsche Post. În plus, chiar dacă Comisia și-ar extinde evaluarea pentru a lua în considerare eventualul impact al reglementării prețurilor Deutsche Post – presupunând că acest lucru ar fi justificat – tot nu ar fi posibil să se stabilească, să se cuantifice și să se asocieze cu măsura privind pensiile un avantaj precis pentru perioada 1995-1999.

(113) Pe baza celor de mai sus, Comisia consideră că nu poate stabili dacă măsura privind pensiile pusă în aplicare în favoarea Deutsche Post în perioada 1995-1999 a conferit operatorului un avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE. Având în vedere că nu se poate stabili existența unui avantaj, aceasta reprezentând una dintre condițiile cumulative pentru existența unui ajutor de stat, Comisia concluzionează că măsura privind pensiile nu a implicat un ajutor de stat.

6. **CONCLUZIE**

(114) Comisia constată că măsura privind pensiile pusă în aplicare de Germania în perioada 1995-1999 nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Măsura privind pensiile pusă în aplicare de Germania în favoarea Deutsche Post în perioada 1995-1999 nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

([31]) Decizia 2012/636/UE, considerentul 332.
([32]) *Ibid.*, considerentul 329.
([33]) *Ibid.*, considerentul 329.
([34]) *Ibid.*, considerentul 408.

Articolul 2

Prezenta decizie este adresată Germaniei.

Adoptată la Bruxelles, 7 februarie 2020.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Vicepreședinte executiv